

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva

Omaa peliä

Voi kauhistus! Taivaan vallat mitä sieltä tuli! Että piti tällä lailla käydä kaiken jälkeen! Mitäs nyt tehdään?

Ehkäpä saisi hieman neuvoa, meinaan kun olen neuvonut ennenkin. Kaikkein ensimmäiseksi on varmaan aiheellista keskittyä omaan peliin ja katsoa mihin se riittää. Urheilussa omalla pelillä ei aina pääse kovinkaan pitkälle, mutta politiikassa saattaa hyvinkin päästä. Nähtiinhän to taas kerran, miten kävi, kun kentällä oli liikaa joukkueita. Asiat eivät edistyneet minnekään, ja ainakin pari puoluetta jouduttiin panemaan jäähyllä. Jos vielä kolmelle koituisi sama kohtalo, jäljelle jäävä voisi lopultakin keskittyä omaan peliinsä ja muodostaa hallituksen yksin.,

Tässä vaiheessa kaikki huolestuneet kansalaispiirit tietysti kysyvät, että eikös sentään pitäisi pyrkiä enemmistöhallitukseen, eikä mikään puolue sellaiseen pysty yksin. Totta, mutta asia on järjestettävissä, jos vain riittää poliittista tahtoa ja kertolaskutaitoa. Helpoimmin siinä onnistuu kokoomus, jolla on sentään 44 kansanedustajaa. Heistä saadaan enemmistöhallitus yksinkertaisesti siten, että jokaiseen ministerinvirkaan nimitetään kolme kokoomuslaista, siis kolme pääministeriä, kolme ulkoministeriä, kolme liikenneministeriä ja niin edelleen. Tällaisen hallituksen kannatus eduskunnassa on tietysti kerrottava kolmella, eli tässä tapauksessa sillä on takanaan 132 edustajaa. Samalla matematiikalla enemmistöhallituksen voivat yksinään muodostaa myös demarit, perussuomalaiset ja keskusta – jopa pienemmätkin puolueet, kun vain jaetaan vähän lisää rinnakkaisia ministerinsalkkuja.

Vaikka kaikki puolueet marssisivat ulos hallitusneuvotteluista, ei sekään ihan mahdoton tilanne olisi. Kun hallitusta ei olisi ollenkaan, se ei voisi myöskään saada epäluottamuslausetta eduskunnalta, koska eihän kenelläkään ole järkeä vastustaa olematonta. Näin ollen nollahallitus olisi oikeastaan käytännössä vielä vahvempi kuin enemmistöhallitus konsanaan.

Kuuden puolueen hallitusneuvottelut tökkäsivät erimielisyyteen valtion talousvaikeuksista. Yhdet haluaisivat verottaa lisää, toiset leikata kuluja. Tämäkin ongelma on ratkaistavissa kertomataulun ja lottokoneen avulla. Loton jättipotit kasvavat uusiin ennätyksiin melkein viikoittain, koska Veikkauksella on menossa juhlavuosi. Miksei valtio menisi mukaan pottijahtiin, kun sillä kerran on rahapula? Miljardin euron budjettivaje täyttyy kätevästi, kun valtio veikkaa 125 lottoriviä, joissa jokaisessa on seitsemän oikein, eli kahdeksan miljoonan euron voitto. Koska lotto on Suomessa valtion monopoli, ei pitäisi olla konsti eikä mikään arpoa sellaiset numerot, että valtion kuponkeihin tulee päävoitto joka riviin. Sen jälkeen ei tarvita veronkorotuksia, ei tarvita menojen leikkauksia! Lisäksi saattaa tulla rutkasti pienempiä alavoittoja ja muutamia jokeripottejakin, joten voitoista jää vielä kelpo

kilinä hallitusneuvottelijoiden yhteiseen kahvikassaan. Tuollaiseen hallitukseen saadaan helposti mahtumaan vaikka viisitoista puoluetta.

Artikkelin lähde Kaleva